

DOOR DE OGEN VAN DE HOOFDWACHT

Waardig zijn de hoofden die door
Haarlem zijn bekeken van 't Sant af van
de Grote Markt de Bavo die zich leende
voor de functie van de ogen van de stad.

Brand! riepen de ogen naar de
hoofden van de wacht. Blussen
was het in gereedheid brengen van
de onbegonnen emmers - doch de oudste
stenen veste van de stad hield stand.

Genieten doe ik nu van de Muur
ik zet een krukje neer en tuur naar de
structuur, naar het verduren van de
eeuwen, de allure die zo'n muur ooit had.

Ik had hier willen wonen
in twaalfhonderdzoveel dertienhonderd
veertienhonderd vijftienhonderd zestienhonderd
zeventienhonderd achttienhonderd
negentienhonderdzoveel.

Over zoveel hoofden zou ik hebben gekeken:
stromende have van de Grote Bavo naar de
Vishal het schavot het groen het bier en het stadhuis

Ik zou een licht klein beetje hebben bewogen
- als dat had gemogen, was ik
door de ogen van een eeuwig Haarlem
altijd onder dak en thuis

Sylvia Hubers, stadsdichter van Haarlem